

Arrest

nr. 65 771 van 25 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 25 februari 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 26 februari 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 9 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 10 februari 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd

en u op 24/01/2011 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt in een eerste middel dat de beslissing gestoeld is op onjuiste feitelijke gegevens en stelt dat hij en zijn echtgenote op 30 maart 2010 verhuisden naar het adres Dorp 58 te Herselt en dat door de maatschappelijk assistente N. B. van het OCMW van Herselt de adreswijziging werd doorgegeven zoals blijkt uit het schrijven van 21 april 2010. Verzoeker werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geconvoceerd op het adres Onze Lieve Vrouwstraat 33/3 te Herent op 14 januari II. Gezien verzoeker reeds verhuisde heeft de oproeping hem nooit bereikt en kon hij, gezien hij hiervan niet op de hoogte was, vanzelfsprekend niet aanwezig zijn op de “opgeroepen” datum. Verzoeker oppert dat het Commissariaat-generaal ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de melding van adreswijziging die uitging van de maatschappelijk assistente van het OCMW waardoor de technische weigering gebaseerd is op onjuiste feitelijke gegevens. Verzoeker zet uiteen dat hij omwille van foutieve betekening van de oproeping niet op de hoogte was van de datum waarop het verhoor zou plaatsvinden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de fundamentele rechten van de mens zoals die blijken uit het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Verzoeker oppert dat de commissaris-generaal onzorgvuldig te werk ging door geen rekening te houden met de adreswijziging die per post werd verzonden.

2.2. Artikel 51/2, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending meegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.”

2.3. Uit het administratief dossier noch uit de stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, kan worden afgeleid dat de wijziging van gekozen woonplaats van 21 april 2010 (Verzoekschrift, bijlage 2), per aangetekend schrijven aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzonden. Bijgevolg diende de commissaris-generaal hiermee geen rekening te houden en werd verzoeker op 10 januari 2011 geldig opgeroepen voor het gehoor van 24 januari 2011(stuk 6, oproeping gehoor).

2.4. Artikel 57/10 van de vreemdelingenwet biedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgende mogelijkheid:

“De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd (...) wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft (...).”

2.5. De commissaris-generaal kon op 9 februari 2011 rechtsgeldig een weigeringsbeslissing nemen. Na de vaststelling van de correcte toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet dient niet op de inhoudelijke elementen van de asielaanvraag te worden ingegaan (RvS 7 mei 2008, nr. 2690 (c)).

2.6. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, ging de commissaris-generaal niet uit van onjuiste gegevens en kan geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden vastgesteld.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig augustus tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN